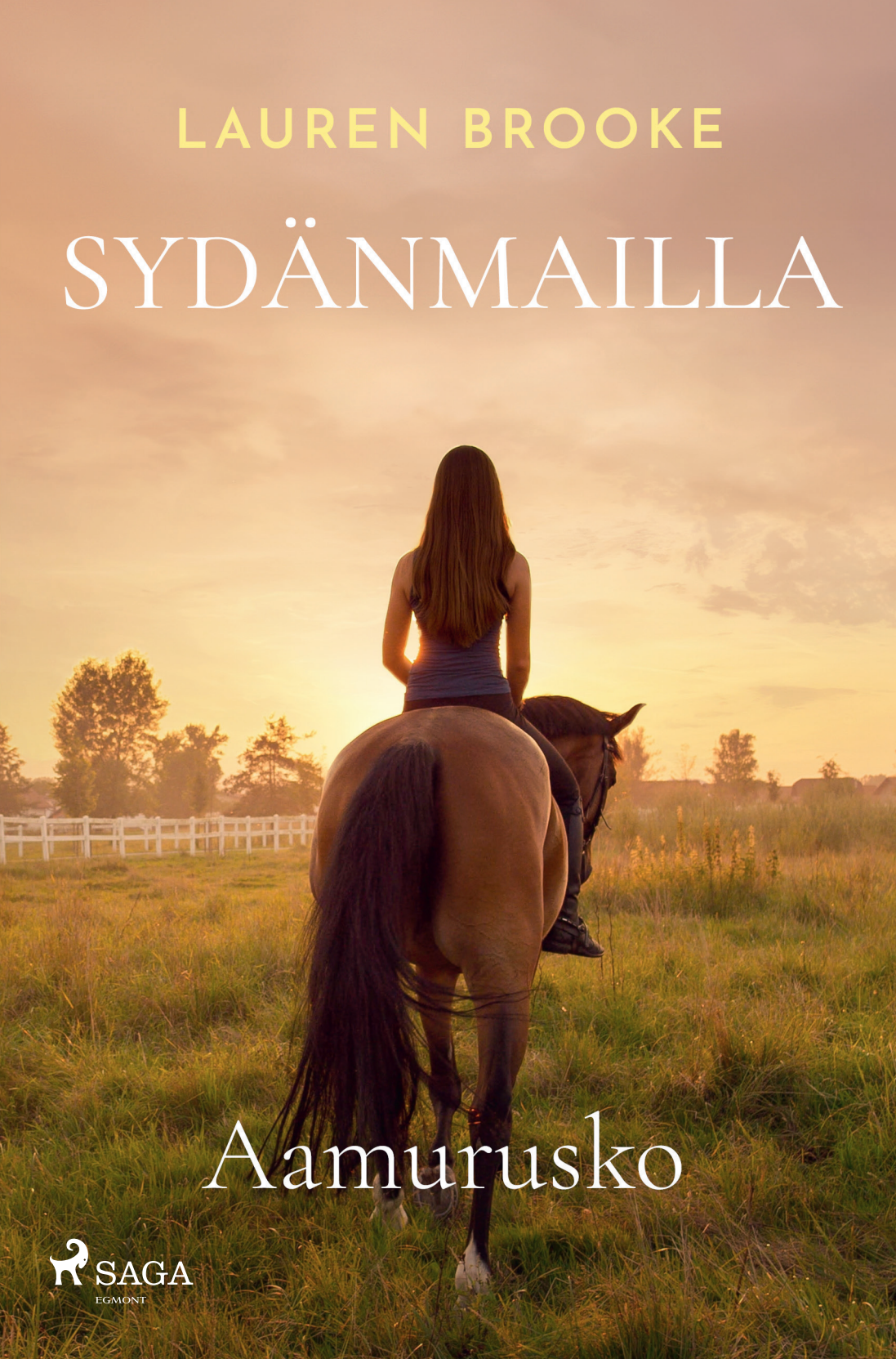

LAUREN BROOKE

SYDÄNMAILLA

Aamurusko

Aamurusko

Lauren Brooke

Aamurusko

Suomennos: Anne Pölkki

Saga Egmont

Aamurusko

Suomentanut: Anne Pölkki

Alkuteos: *Come What May*

Alkuteoksen kieli: englanti

Kansikuva: Shutterstock

Kansisuunnittelu: Emma Björklund

Copyright © 2002, 2026 Lauren Brooke ja Saga Egmont

Kaikki oikeudet pidätetään.

ISBN: 9788727356235

1. POD-painos

Tätä teosta tai sen osia ei saa kopioida tai jakaa ilman oikeudenomistajan lupaa. Teoksen käyttö tekoälyn kouluttamiseen tai tekstin- ja tiedonlouhintaan on kielletty ilman oikeudenomistajan lupaa.

www.sagaegmont.com/finland

Saga Egmont kuuluu Egmont-konserniin, jonka omistaa Egmont-säätiö. Säätiö tukee haavoittuvassa asemassa olevia lapsia ja nuoria.

Vognmagergade 11, 2, 1120 København K, Denmark

Suurkiitos Linda Chapmanille.

Omistettu niille viidelle kimolle, jotka ovat rikastuttaneet elämäni uskomattomissa määrin.

Ensimmäinen luku

Kolea marraskuun tuuli pöllytti hiekkakenttää ja Amy Flemingin pitkiä hiuksia. Hän ei edes huomannut sitä. Hän keskittyi täysin mustaan hevoseen, joka laukkasi ympyrällä. Kun Gypsy-tamma hidasti tahtia, Amy heilautti köysivyyhteä sen lautasten suuntaan.

– Vauhtia! hän komensi.

Gypsy pärskähti syöksähtäen eteenpäin. Sen kaviot tömisivät kostealla hiekalla ja lihakset väreilivät kiiltävän karvan alla. Amy seurasi hevosen liikkeitä ympyrän keskellä niin, että hänen hartiansa olivat kohtisuorassa siihen nähden. Hän katsoi hevosta hellittämättä.

Kahden kierroksen jälkeen Gypsyn sisäkorva liikahti hieman ja liimautui Amyn suuntaan, minkä jälkeen tamma laski päätään maata kohti aukoen ja sulkien suutaan.

Amy tunnisti signaalin. Tamma ilmaisi omalla kielellään – eleiden ja kehon kielellä – olevansa valmis yhteistyöhön. Amy antoi liinan pudota sivulleen, laski katseensa maahan ja kääntyi sivuttain.

Oli aika näyttää, ettei hän uhannut tammaa, ja pyytää sitä luokseen.

Gypsyn kavioiden ääni vaimeni. Amy odotti. Pitkään aikaan ei tapahtunut mitään, mutta viimein Amy kuuli kavioiden huomahdukset tamman astellessa häntä kohti. Amy pidätti henkeään. Äkkiä tamma ilmestyi Amyn vierelle. Se laski turpansa pehmeästi hänen olkapäälleen. Yhteys oli luotu. Amy värähti riemusta, kääntyi hitaasti ja rapsutti Gypsyn otsaa.

Amy oli oppinut pyöröaitausjuoksutusta äidiltään Marionilta. Jos hevoselle puhui sen omalla kielellä, sen kanssa saattoi muodostaa luottamukseen ja ymmärrykseen perustuvan siteen. Marion oli aikoinaan perustanut Heartlandin hevoshoitolan nimenomaan fyysisesti ja henkisesti kärsineitä hevosia varten, ja pyöröaitaustyöskentelyä käytettiin hoidon ensi vaiheena. Marion oli noudattanut tinkimättömästi periaatteitaan, kunnes hän oli menehtynyt auto-onnettomuudessa viisi kuukautta sitten.

Amy kääntyi pois Gypsyn viereltä ja asteli ringin poikki. Tamma seurasi. Se matki kaikkea, mitä Amyn mieleen juolahti tehdä. Viimein Amy pysähtyi portille, jossa hevoshoitolan 17-vuotias tallipoika Ty katseli heitä.

– Mitäs sanot? Amy kysyi häneltä napsauttaessaan liinan Gypsyn pätsiin.

– Hyvältä näyttää, Ty vastasi. Hän heilautti itsensä kevyesti aidan yli ja tuli Amyn vierelle tummat hiukset tuulen myllertäminä. – Se on ihan eri hevonen nyt kuin tullessaan, hän sanoi taputtaen mustaa tammaa.

Amy nyökkäsi. Viisivuotias Gypsy oli kouluratsastaja Pamela Murrayn hevonen. Se oli tullut Heartlandiin kaksi kuukautta sitten hermostuneena ja yhteistyöhaluttomana. Lisäksi sillä oli ollut paha tapa pukitella kiihtyessään. Amy ja Ty olivat hoitaneet tam-

maa yhteistuumin aromaterapiaöljyillä ja kukkauutteilla. Gypsyä oli rohkaistu luottamaan ihmisiin pyöröaitausjuoksutuksessa. Hiljalleen tamma oli rentoutunut ja luopunut jääräpäisyydestään. Se ei ollut pukitellut kolmeen viikkoon ja pyöröaitauksessa Amy sai siihen yhteyden kerta kerralta nopeammin ja joustavammin.

Gypsy nuuhki Tyn takin kaulusta. – Jokohan se voisi palata Pamelan luokse? Amy kysyi.

Tyn tummanruskeat silmät välähtivät. – Enpä tiedä. Onhan se käyttäytynyt paremmin, mutta en ole täysin vakuuttunut pukittelun loppumisesta. Jos se pukittaa ratsastajan selästään, olemme taas lähtöruudussa, koska se huomaa temppujensa tehoavan.

– Totta, Amy myönsi. – Sitähän minäkin. Hän hymyili Tylle tyytyväisesti, koska heillä oli sama näppituntuma asiaan. Äitinsä kuoleman jälkeen Amy oli päättänyt tilan kaikista hevosasioista yhdessä Tyn kanssa. Lukuun ottamatta kamalia päiviä, jolloin Amy oli luullut Tyn jättävän hevoshoitolan, he olivat aina tulleet hyvin toimeen ja Amy tiesi olevansa paljosta velkaa Tylle. Ilman Tyta Heartlandia ei kenties olisi enää ollut olemassakaan. Ty huolehti hevosista Amyn kanssa, tilan omistava isoisä hoiti taloa ja maita ja Amyn isosisko Lou keskittyi hevoshoitolan talouspuoleen.

– Pirautan Pamelalle tänään, Ty sanoi, – ja kerron, että Gypsyn pitää jäädä tänne vähän pitemmäksi aikaa. Hän avasi portin, ja Amy talutti tamman tallipihalle.

Pikkutallin takaa ilmestyi näkyviin kottikärryjä työntävä pitkä, vaalea Ben Slater, joka oli hevoshoitolan uusi tallipoika. Heidät nähdessään hän pysähtyi. – Miten Gypsyn kanssa meni tänään?

– Hyvin, kiitos kysymästä, Amy vastasi.

– Pikkutallin karsinat on putsattu, Ben sanoi tehokkaasti. – Ja

PIENESTÄ VOI TULLA JOTAIN SUURTA

Amy ja Lou ovat luotsanneet hevoshoitola Heartlandia yhdessä heidän äitinsä kuoleman jälkeen. Kun Lou ottaa yhteyttä siskosten isään, heidän välinsä kuitenkin kiristyvät. Amy ei halua perheensä hylännyttä ja hevosia karttavaa isää takaisin elämäänsä. Hän saa kuitenkin muuta ajateltavaa, kun hoitolaan saapuu Melody-niminen tamma, joka on tiineenä ja tarvitsee kipeästi apua.

Aamurusko on suositun Sydänmailla-kirjasarjan viides osa.

Lauren Brooke -kirjailijanimen takana ovat Linda Chapman ja Beth Chambers. Heidän Sydänmailla-kirjasarjastaan on tehty myös menestynyt tv-sarja.